

Arrest

nr. 288 237 van 27 april 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Liberiaanse nationaliteit te zijn, op 14 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 17 februari 2023.

Gelet op de beschikking van 14 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 april 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoekster, die verklaart afkomstig te zijn uit Liberia, dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld "niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)", waarbij haar huidige tweede verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, §1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoekster naar aanleiding van haar huidig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen of feiten aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoekster voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. In het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd geoordeeld dat er geen geloof kon gehecht worden aan verzoeksters voorgehouden vrees voor vervolging vanwege haar oom, omdat zij weigert het door hem voorgestelde huwelijk aan te gaan. Zij slaagde er niet in haar vrees voor een gedwongen huwelijk en de besnijdenis, die hiermee gepaard zou gaan, aannemelijk te maken. Evenmin slaagde zij erin aan te tonen dat er in hoofde van haar dochter S.F.S. een gegronde vrees voor besnijdenis zou bestaan. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd bij arrest van 3 september 2019 met nummer 225 701.

In het kader van haar huidig verzoek herhaalt verzoekster te vrezen dat zij en haar dochter genitale verminking zullen moeten ondergaan bij terugkeer naar Liberia omdat haar familie en de vader van haar dochter voorstander ervan zijn. Verder verklaart verzoekster dat haar tantes en oma's overleden zijn en dat haar moeder en broers inmiddels naar Engeland verhuisd zijn waar ze erkend werden. Haar moeder gaf aan dat genitale verminking nog steeds voorkomt in Liberia. Ter staving hiervan stuurde zij verschillende foto's aan verzoekster door die zij in het kader van huidig verzoek heeft neergelegd.

3. De kernvraag is of deze elementen kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat verzoekster in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

4. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gemotiveerd dat

(i) het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoekster geweigerd werd door het CGVS omdat er geen geloof kon worden gehecht aan haar bewering dat zij vervolging vreest vanwege haar oom omwille haar weigering het door hem voorgestelde huwelijk aan te gaan. Zij slaagde er niet in haar vrees voor een gedwongen huwelijk en de besnijdenis, die hiermee gepaard zou gaan, aannemelijk te maken. Evenmin slaagde verzoekster er in aan te tonen dat er in hoofde van haar dochter een gegronde vrees voor besnijdenis zou bestaan;

(ii) er geen geloof kan worden gehecht aan de verklaringen van verzoekster in het kader van huidig verzoek aangezien (a) verzoekster naar aanleiding van onderhavig verzoek geen bijkomende inhoudelijke verklaringen heeft afgelegd; (b) het vluchtrelaas dat zij aanhaalde bij huidig verzoek door het CGVS reeds in het kader van haar eerste verzoek werd beoordeeld waarbij haar de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd. Deze beslissing werd eveneens door de Raad bevestigd;

(iii) het verzoek om internationale bescherming van haar dochter niet-ontvankelijk werd verklaard door het CGVS aangezien het verzoek van haar dochter uitsluitend op dezelfde gronden berust die verzoekster aanhaalde in het kader van haar verzoek om internationale bescherming en waarvoor de beslissing definitief is. Er werd in beroep gegaan tegen deze beslissing doch heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 10 augustus 2022 het beroep verworpen;

(iv) de door verzoekster neergelegde documenten niet in staat zijn bovenstaande appreciatie te wijzigen aangezien (a) de foto's geen betrekking hebben op verzoeksters persoon en/of de persoon van haar dochter; (b) de foto's waarop verzoekster te zien is liggend met windels om haar benen, na het ongeval toen zij zich verzette, evenmin afdoende zijn om de geloofwaardigheid van het risico op vervolging van haar en haar dochter te herstellen. Om enige bewijskracht te hebben, dienen de door verzoekster voorgelegde stukken te worden ondersteund door consistente en geloofwaardige verklaringen, wat in casu echter niet het geval is.

5. De verwerende partij heeft op afdoende wijze rekening gehouden met de verklaringen en documenten die de verzoekster aanbracht in het kader van haar huidig volgend beschermingsverzoek, dat zij deze

afdoende heeft onderzocht alsook zorgvuldig heeft beoordeeld en afgewogen. Daarbij komt de verwerende partij op een gemotiveerde wijze tot de conclusie dat verzoekster geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken. De bevindingen van de verwerende partij vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct. Verzoekster slaagt er niet om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

6. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij in wezen niet verder komt dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

7. Er dient vooreerst op te worden gewezen dat de Raad in het kader van verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming heeft geoordeeld dat er geen geloof kon gehecht worden aan verzoeksters voorgehouden vrees voor vervolging vanwege haar oom, omdat zij weigert het door hem voorgestelde huwelijk aan te gaan. Zij slaagde er niet in haar vrees voor een gedwongen huwelijk en de besnijdenis, die hiermee gepaard zou gaan, aannemelijk te maken, zoals reeds aangegeven in punt 2.

De Raad is immers niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming, de beslissing met betrekking tot een eerder verzoek om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in een beslissing met betrekking tot een eerder verzoek werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissing anders zou zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordeling zou hebben voorgelegen.

Verzoekster legt thans samen met haar verzoekschrift twee nieuwe documenten neer. In het schrijven van "The Youth Council of Salala District" van 10 oktober 2022 wordt gesteld dat: "According to the intelligent information gather from some of these family members [A.K.] and his family have planned to kill you and the baby secretly in thee vil forest and destroyed the evidence against them after killing both you because you refused for you and baby to mutilated" (vrije vertaling: Volgens de informatie van sommige van deze familieleden hebben [A. K.] en zijn familie gepland om u en de baby in het geheim in het bos van Vil te vermoorden en het bewijsmateriaal tegen hen te vernietigen nadat zij u beiden hadden vermoord omdat u weigerde te worden verminkt). Uit de inhoud ervan kan geenszins uitgemaakt worden door wie concreet de vermelde informatie aan "The Youth Council" werd verschaft, wat de aangereikte informatie effectief inhield en hoe ze de betrouwbaarheid van bronnen hebben kunnen verifiëren. De Raad kan niet nagaan hoe de "The Youth Council" tot dergelijke besluit is gekomen. Aldus vertoont dit document een sterk gesolliciteerd karakter. Het andere document uitgaande van "Association of Female Lawyers of Liberia", eveneens gedateerd van 10 oktober 2022, heeft voornamelijk betrekking op de vrees voor de besnijdenis van haar dochter. Deze brief werd duidelijk opgesteld op basis van de verklaringen van de vader van het kind die aangeeft dat het kind een risico op besnijdenis heeft daar hij afkomstig is uit een traditionele familie. Vooreerst wordt geenszins aannemelijk gemaakt dat hij afkomstig is uit een traditioneel gezin. Daarenboven werd in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming in 's Raads arrest van 3 september 2019 met nummer 225 701 reeds aangegeven dat uit de landeninformatie blijkt dat besnijdenis in Liberia niet kan worden beschouwd als onvermijdbaar, dat verzoekster niet besneden is en evenmin afkomstig is uit een traditioneel gezin. Bijgevolg kan nog steeds geconcludeerd worden dat indien er voor verzoeksters dochter al een risico op besnijdenis bestaat, verzoekster in de mogelijkheid is om zich hiertegen te verzetten. Des te meer omdat geenszins blijkt dat de vader van haar dochter zelf een voorstander van een besnijdenis is.

8. In de mate verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

9. Bijgevolg lijkt verzoekster geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. X; RvS 13 mei 2014, nr. X).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 6 april 2023 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1543 legt de eed af en tolkt Engels

De Kvz nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen.

VzP benadrukt haar vrees voor genitale verminking (besnijdenis dochter), bevestigd in 2 documenten gevoegd bij haar verzoekschrift, nl. van de Youth Council of Salala District en van de Association of Female Lawyers of Liberia. Hiermee vindt zij het nodige gedaan te hebben om haar vrees aannemelijk te maken. In het 2de document wordt bevestigd dat de vader haar dochter opeist en besnijdenis claimt. VzP stelt niet de macht te hebben om dit gebeuren in haar herkomstland te beletten. Zij dreigt met zelfdoding in geval zij terug naar haar herkomstland moet.”

5. De Raad stelt vast dat verzoekster, door zich er tot voormelde argumentatie te beperken, ter zitting geen concrete en valabele argumenten bijbrengt die aan de in de beschikking van 14 februari 2023 opgenomen grond afbreuk doen.

Door louter te volharden in haar vrees, in dit verband te verwijzen naar de in het kader van huidig tweede verzoek om internationale bescherming neergelegde documenten, voorts op algemene wijze op te merken dat zij niet de macht heeft om een besnijdenis (van haar dochter) in haar herkomstland te beletten, de eerder in dit verband gedane vaststellingen louter ontkennend, en voor het overige te stellen dat zij met zelfmoord dreigt indien zij naar haar land van herkomst terug moet, gaat verzoekster niet, laat staan concreet in op, doch geheel voorbij aan de in voormelde beschikking opgenomen grond waarin omstandig wordt ingegaan op en geoordeeld wordt over die door verzoekster aangehaalde vrees en in het kader van huidig volgend verzoek neergelegde documenten. Met een dergelijk algemeen betoog, waarbij ze niet (concreet) op de beschikking ingaat, slaagt zij er niet in hierop een ander licht te werpen.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoekster geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig april tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS